

имъ заповѣдалъ да възложатъ всичката надежда на Бога, и безъ съмнение да чанатъ бързото избавление, а самъ Той започналъ усърдно да се моли на Бога и тутакси бурята спрѣла. Настанало голѣма тишина и всички се зарадвали. Тѣ забравили скърбитѣ и се обърнали на добродушно веселие, като благодарили на Бога и на угодникътъ Му Св. Николай, и постоянно се чудили за прореченото външение и за разрѣшението на прѣдстоящата имъ напасть. Като прѣминала силната буря, единъ отъ моряцитѣ се качилъ на корабния стѣлбъ (мачтата) да стѣгни платната за по удобно плаване и като слизалъ, подлѣзналъ се и падналъ въ кораба полумъртавъ. Въ този случай още прѣди да повикатъ. Св. Николай, билъ готовъ да имъ помогне и съ молитвата си го възкресилъ и го далъ на моряцитѣ живъ. Слѣдъ това вдигнали всички вѣтрила, въ сѣщото врѣме духналъ тихъ удобенъ вѣтеръ и тѣ благополучно пристигнали на Александрийския брѣгъ, гдѣто Божия угодникъ, Св. Николай много болни изцѣрилъ : нечисти духове отъ чловѣци прогонилъ, наскърбѣни утѣшилъ и отъ тамъ потеглилъ да пѣтува за опрѣдѣления си пѣтъ. Той обиколилъ всичкитѣ Св. мѣста и на всѣкъждѣ се покланялъ. Една нощъ, когато искалъ да влѣзе въ храма „Възкресение Христово“, църковнитѣ врата, които били заключени, сами се отворили и позволили влизането Му безъ възбранение, за Когото и небѣснитѣ врата сж били отворени. Като прѣседелъ доста врѣме въ Иерусалимъ,